

Predicator al Credinței în aAcțiune

Text biblic : Ezra 10:1-12

Versetul de aur

Apoi, Ezra a plecat dinaintea Casei lui Dumnezeu și s-a dus în odaia lui Iohanen, fiul lui Eliașib. Când a intrat, n-a mâncat pâine și n-a băut apă,

Introducere

Există momente în relația noastră cu Dumnezeu, când oamenii se închină în ei înșiși și își pun viața în pericol. Cu toate acestea, atunci când le sunt oferite soluții pentru probleme lor, oamenii au de ales: să considere soluția sau să facă după cum doresc ei. Consideră ei această soluție sau nu?. Sub conducerea lui Nebucadnețar, Imperiul Babilonian a cucerit Ierusalimul și a dus în exilat poporul Israel în 586 BC. În cele din urmă, regele persan Cyrus a învins Babilonul. El a eliberat exilații evrei să se întoarcă acasă la Ierusalim în 538 DC., cu scopul expres al reconstruirii templului. În urma primului val de exil înapoi în anul 538 BC., a fost un al doilea val condusă de Ezra în 458 BC. (7: 7, 13). El a dorit să restaureze poporul într-o stare de ascultare totală a legii lui Dumnezeu (7: 25-27). Al treilea și ultimul val de exilați s-a întors la Ierusalim în 444 BC, condus de Neemia (Neemia 2: 1-9). Ezra a fost un învățător al Legii lui Moise, trimis de Dumnezeu (Ezra 7: 6). Ezra a fost conștient de faptul că poporul lui Israel a comis păcate grave (Cap 9). Încălcarea cea mai gravă a fost că s-au căsătorit cu fetele din afara Israelului (Deut7:3). Această interdicție nu se baza pe nicio dușmănie rasială sau etnică. Mai degrabă, Dumnezeu a avertizat în Deut 7:4 că credințele străine „căci ar abate de la Mine pe fiii tăi și vor sluji astfel altor dumnezei” (comp 2 Corinteni 6: 14-18). Cu toate acestea, chiar după ce s-au întors din exil, bărbații lui Iuda s-au căsătorit cu femei păgâne!. Reacția lui Ezra la neascultarea oamenilor servește ca subiect al

Contextul lecției

I. Condamnarea păcatului (Ezra 10:1-4)

A. Mărturisire și Căire (v 1)

După șocul inițial a știrii pe care a primit-o Ezra, el a pus toate acestea la inimă. Ezra condus prin exemplu. Sinceritatea suferinței sale față de păcatele lui Iuda este accentuată de intensitatea cuvintelor folosite pentru descrierea situației (comp Neemia 1: 3-6). Postura fizică a lui Ezra potrivită cu poziția sa spirituală în fața Domnului.

B. Legământ și Curaj (v 2-4)

În Vechiul Testament, există cel puțin nouă bărbați pe nume Șecania, nouă numiți Iehiel și opt numiți Elam. Diferențierea lor este dificilă! Șecania care vorbește aici este un urmaș al lui David conform 1 Cronici 3:1, 21-22. Tatăl său, Iehiel, a fost probabil și tatăl lui Obadia, unul dintre cei întorși din exil (Ezra 8: 9). Iehiel este inclus în grupare celor care s-au căsătorit cu femei păgâne (Ezra 10:17-18, 26, nu în textul nostru). Infidelitatea conjugală este o analogie frecventă cu privire la relația Israelului cu Dumnezeu, Israel fiind soția adulteră (vezi Isaia 62: 5; Ieremia 3: 8; Ezechiel 16: 22-38). Femeile străine nu făceau parte din legământ. Israel a fost avertizat în mod repetat că popoarele din jurul lor din Canaan îl va duce la apostazie (Deut 7:1-4; Iosua 23:12-13). Avem tristul exemplu al lui Solomon - regele înțelept ale cărui neveste străine „i-au plecat inima după alți dumnezei” (1 Regi 11:4) - acesta ar fi trebuit să fie un avertisment grav în perioada de după exil. Neemia contemporanul lui Ezra le-a amintit oamenilor de eșecul lui Solomon, îndemnându-i să nu sufere aceeași soartă (Neemia 13: 26-27). O inimă pocăită este ceea ce face posibilă speranța pentru ca relația bună cu Dumnezeu să fie restaurată. Răbdarea lui Dumnezeu cu oamenii Legământului este demonstrată din nou în tot V.T. Profetii s-au referit adesea la evenimente trecute a milei lui Dumnezeu pentru a motiva oamenii spre ascultare. Ezra a amintit rămășiței din Ierusalim că „Tu,

Dumnezeule, nu ne-a pedepsit după fărădelegile noastre” (Ezra 9:13). ”Să facem acum” semnaleză un pas înainte de la păcatele din trecut și prezent, așa cum este prezentat în Ezra 10: 2. Această propunere a lui Șecania este drastică și poate părea crudă pentru cititorii moderni. Unii s-ar putea întreba dacă Dumnezeu dorea cu adevărat ca bărbații să-și trimită înapoi nevestele și copiii, pe baza lui Deut 21:10-14. Dar, în zilele după întoarcerea din Babilon, oamenii erau foarte conștienți de faptul că necredința lor a dus la îndepărtarea lor din țara promisă. Femeile străine ar putea foarte bine să-și ducă soții înapoi în idolatrie, așa cum i s-a întâmplat regelui Solomon. Astfel, amenințarea nevestelor străine a fost prea mare pentru a fi ignorată. Poporul trebuia să fie atent să fie sfânt pentru a face plăcere lui Dumnezeu. Nu ne putem imagina efectul apăsător și emoțional al separării de soție și copii. Dificultatea cererii este cea care a pus pe primul loc aceea cerere imperativă ”Scoală-te” Acest lucru marchează începutul trecerii de la condamnare la acțiune din partea conducătorilor.

II. Chemați la Ierusalim (v 5-8)

A. Jurământul de ascultare (v 5)

Ezra a vrut să fie sigur că preoții de seamă și Leviții și tot Israelul erau de acord cu cele spuse. Opoziția față de sarcina viitoare trebuia să fie minimizată (Ezra 10:15)! Astfel, conducătorii și poporul au făcut un legământ cu Dumnezeu pentru a „izgonirea acestor femei și a copiilor lor” (10: 3).

B. Mâhnirea lui Ezra (v 6)

În timp ce oamenii erau îndurerăți și motivați să acționeze, Ezra a fost copleșit și îndurerat de necredința refugiaților. Reținerea sa de la mâncare și apă pare să fi fost spontană, ca rezultat al mâhnirii din pricina păcatului fiilor robiei. Când ne gândim la jale, de obicei este legat de moarte - pierderea unei persoane dragi sau a unei persoane speciale. Ezra a avut un sentiment de pierdere pe măsură ce a reflectat la anii în care poporul său i-a pierdut în timp ce alergau după dumnezei falși și l-au respins pe Domnul.

C. Adunarea de la Ierusalim (v 7-8)

Probabil ca Ezra a dat o sarcină specială preoților și Leviților de frunte să răspândească veștile despre nevoia de a se aduna la Ierusalim. Pe lângă funcția lor de conducere, preoții și Leviții trăiau în mijlocul poporului (Iosua 14: 1-4). Celor care nu vor veni la Ierusalim în timp de trei zile, li se vor lua averile, iar ei vor fi izgoniți din adunarea fiilor robiei .

III. Chemați la acțiune. (v 9-11)

A. Frica poporului (v 9)

Din cele 12 Seminții au rămas doar cele două seminții ale lui Iuda și Benjamin, întorși din exilul Babilonian, pentru a răspunde chemării de a veni la Ierusalim .

B. Un predicator neînfricat (v 10-11)

Uneori, Ezra este menționat ca preot (aici și în Ezra 10:16), alteori este numit „învățătorul Legii” (Neemia 8: 1, 4; 12:36), iar alteori de către ambii termeni împreună (Ezra 7:11, 21; Neemia 8: 9; 12:26). Cuvintele lui Ezra au adăugat la vinovăția poporului Israel prin faptul că au luat femei străine și au făcut Israelul și mai vinovat .

C. O practică bună (v 12)

La sfârșitul acestei părți a textului este vocea puternică a poporului adunat care și-au văzut păcatul. Sub conducerea lui Ezra s-a ajuns la promovarea acestui angajament. Orice lider spiritual care merită să fie urmat îndreaptă poporul către Dumnezeu și către gloria Lui .

Concluzii

Poporul lui Dumnezeu era din nou în pericol să se întoarcă înapoi la idolatrie din cauza neascultării lor față de legea lui Dumnezeu. Acesta ne aduce aminte că legile lui Dumnezeu sunt puse în aplicare pentru binele nostru și gloria Lui. La fel ca Evreii antici, și noi suntem ispitiți de cultura care ne înconjoară - incluzând tentația de a ne căsători cu necredincioși (2 Corinteni 6: 14-18). Mila lui Dumnezeu a oferit speranță ca Israelul să fie restaurat într-o relație corectă cu el. Dar asta a necesitat pe cineva care să preia conducerea!

Nu toată lumea are aceleași daruri, dar trebuie să fie cineva care să ia conducerea. Dar totul începe cu o povară a inimii și a sufletului. Harul iertător al lui Dumnezeu este disponibil pentru noi datorită persoanei și lucrării lui Isus Hristos. Biserica este mireasa sa (2 Corinteni 11: 2; Apocalipsa 19: 7-9;

Ce trebuie să memorăm: Acțiunea este semnul distinctiv al adevăratei convingeri